

متن پرسش

استاد سلام: با توجه به این نظر بنده (با توجه به اینکه نفس وجودی مجرد و بدن وجودی مادی است، و بدن نسبت به نفس با توجه به مجرد بودن نفس و مادی بودن بدن، نوعی خارجیت دارد، لذا نفس اولین علم به خارج را از طریق ارتباط نفس و بدن پی می برد و می فهمد، که این علم کاملا بدیهی است و خطایی در آن راه ندارد و از همان ابتدا از این طریق عالم خارج برای نفس مشخص است) و جواب جنابعالی (حرف درستی است از آن جهت که نفس با شناخت بدن متوجهی قواعدی می شود که بین محسوسات و وجودش برقرار است) پس می توان نظر کامل را اینگونه گفت: با توجه به اینکه نفس وجودی مجرد و بدن وجودی مادی است، و بدن نسبت به نفس با توجه به مجرد بودن نفس و مادی بودن بدن، نوعی خارجیت دارد، لذا نفس اولین علم به خارج را از طریق ارتباط نفس و بدن پی می برد و می فهمد، که این علم کاملا بدیهی است و خطایی در آن راه ندارد و از همان ابتدا از این طریق عالم خارج برای نفس مشخص است و با توجه به اینگونه شناخت بدن توسط نفس، نفس متوجهی قواعدی می شود، که بین محسوسات و وجودش برقرار است و اینگونه علم کاملتر و وسیع به جهان خارج و موجودات دیگر پیدا می کند. آیا این تکمیل مطلب صحیح است از نظر جنابعالی؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید همین طور باشد. سعی بفرمایید بقیه‌ی این نوع معارف را با تدبّر در جلد ۸ و ۹ اسفار و یا در ترجمه‌ی آن تحت عنوان «معرفتِ نفس و حشر» که بر روی سایت هست، دنبال بفرمایید. موفق باشید